

۲۰۳ - هر چند در این جهان فانی

شادمانی نیافتی و کامرانی...

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

۲۰۳ - هر چند در این جهان فانی شادمانی

نیافتی و کامرانی نمودی

هر چند در این جهان فانی شادمانی نیافتی و کامرانی نمودی هیچ صبحی شکفته و خندان نبود و هیچ شامی با سر و سامان نگشتی ولی خبر نداری که همه رفقا گرفتار این بلا گان مفرما که در این دنیا نفسی نفس راحتی کشید و یا دمی شبنمی از دریای راحت یافت حوادث زمان و وقایع امکان همواره در کمین است و صیاد تقدیر و قضا گوشه نشین با وجود این چگونه انسانی غریق آسایش و راحت گردد علی قول شاعر پارسی:

“ نوک خاری نیست کز خون شهیدان سرخ نیست آفتی بود آن شکار افکن کز این صحرا گذشت ”

و شاعر ترک گفته:

” یوقدر سپر بو گنبد فیروز فامده
ذرات جمله تیر قضایه نشانه در“

شاعر عرب گفته :

ORIGINAL

AUDIO

”عِشْ خَالِيًا فَالْحَبِّ رَاحَتَهُ عِنَّا   فَأَوْلَهُ سَقَمٌ وَآخِرُهُ قَتْلٌ“

باری الحمد لله یاران تسلی عظیم دارند و تشفی صدور در موارد بلاء عظیم، زیرا از راحت جان و کام دل در این جهان منقطعند بجهان دیگر پی برده‌اند در مورد بلا چون الطاف جمال اهی بخاطر آرند هر تلخی شیرین گردد و هر سم نقیع شهد و انگبین شود.

